

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **Vítkovice Revmont a. s.**
sídlem Ruská 2887/101, 706 02 Ostrava
zastoupený advokátkou JUDr. Mgr. Petrou Novákovou, Ph.D.
sídlem Chodská 9, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj**
sídlem Na Jízdárně 3, 709 00 Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 8. 2021 č. j. 3160481/21/3202-50523-801272, ve věci námitek

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje

[Zadejte text.]

- I. Rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 2. 8. 2021 č. j. 3160481/21/3202-50523-801272 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Mgr. Petry Novákové, Ph.D., advokátky se sídlem Chodská 9, 120 00 Praha 2.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla zamítnuta žalobcová námitka ve věci nepředepsání a nevyplacení úroku z vratitelného přeplatku.
2. Žalobce uvedl v žalobě, že dne 20. 2. 2017 vydal správce daně zajišťovací příkazy a exekuční příkazy, následně provedl exekuci z bankovních účtů žalobce. Dne 3. 3. 2017 podal žalobce insolvenční návrh včetně návrhu na povolení reorganizace (která byla následně povolena). Dne 10. 3. 2017 rozhodlo Odvolací finanční ředitelství o odvolání ve věci daně z přidané hodnoty za zdaňovací období květen až srpen 2014, předmětná daň se stala splatnou, zanikla účinnost zajišťovacích příkazů a správce daně převedl zajištěnou částku, včetně přeplatku na dani z příjmů právnických osob ve výši 456 800 Kč, na úhradu předmětné daně. Tento postup správce daně byl však nezákonný, což vyslovil Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku ze dne 13. 4. 2021 sp. zn. 7 Afs 263/2020 (zjednodušeně řečeno, započtení bylo z důvodu přednosti insolvenčních pravidel nepřípustné). Předmětná částka byla poté vrácena žalobci. Napadeným rozhodnutím ze dne 2. 8. 2021 žalovaný zamítl žalobcovu námitku ohledně úroku z vratitelného přeplatku z částky 456 800 Kč s tím, že žalobce požádal o vrácení částky 8. 6. 2021, přeplatek tak byl žalobci vrácen v zákonné lhůtě podle § 155b odst. 1 daňového řádu. Podle žalobce však mělo být postupováno podle § 168 daňového řádu, ve znění do 31. 12. 2020, když účinnost zajišťovacích příkazů zanikla dnem splatnosti daně. Správce daně měl vrátit přeplatek bez žádosti do 15 dnů od jeho vzniku (§ 168 odst. 4 daňového řádu – správně odst. 5, pozn. soudu).
3. Žalovaný ve vyjádření shrnul dosavadní průběh řízení, upřesnil, že dotčenými zajišťovacími příkazy byla uložena částka k úhradě dosud nesplacené daně, nikoli nestanovené, takže odkaz správce daně na § 168 odst. 4 daňového řádu namísto odst. 5 je nutné vyhodnotit jako chybný. Uvedl, že částka ve výši 456 800 Kč nebyla použita na úhradu vykonatelného zajišťovacího příkazu, ale na nedoplatek na osobním daňovém účtu k dani z přidané hodnoty, a to v době, kdy již zajišťovací příkazy nebyly účinné. Žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje

[Zadejte text.]

v žalobě zřejmě vycházel ze sdělení správce daně ze dne 30. 7. 2021, kde bylo chybně uvedeno, že v případě částky 456 800 Kč šlo o převod přeplatku na druhu příjmů „Daň z příjmů právnických osob“ na druh příjmů „Zvláštní prostředky – zajištění daně“. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného je nutno zrušit.
5. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 2. 8. 2021 žalovaný nejprve poukázal na obsah žalobcova podání ze dne 8. 6. 2021, poté vyslovil názor, že předmětný přeplatek na dani z příjmů právnických osob je vratitelný v souladu s § 155 daňového řádu na základě žádosti, nikoli z moci úřední, načež uzavřel, že ve věci řízení o námitce je zcela irelevantní žalobcem uváděná nezákonnost započtení finančních prostředků ve výši 456 800 Kč na úhradu nedoplatku na dani z přidané hodnoty. (Žalobce v podání ze dne 8. 6. 2021 mj. poukazyval na závěry rozsudku NSS ze dne 13. 4. 2021 sp. zn. 7 Afs 263/2020 obdobně jako nyní v žalobě – viz odst. 2 tohoto rozsudku).
6. Předmětné rozhodnutí o námitce ve smyslu § 159 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) musí obsahovat odůvodnění, neboť jím byla námitka zamítnuta. V odůvodnění rozhodnutí správce daně uvede důvody výroku nebo výroků rozhodnutí a informaci o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami uplatněnými příjemcem rozhodnutí (§ 102 odst. 3 daňového řádu). Dlouhodobá, ustálená judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví zastává názor, že přezkoumává-li správní soud zákonnost žalobou napadeného správního rozhodnutí, resp. skutkové a právní úvahy, na jejichž základě bylo rozhodnutí vydáno, činí tak skrze odůvodnění tohoto rozhodnutí, a nikoliv prostřednictvím obsahu správního spisu. Pokud z odůvodnění rozhodnutí není zřejmé, jak věc rozhodující orgán uvážil, o jaké skutečnosti opřel svůj právní závěr, proč považuje důvody žádosti za liché, mylné nebo vyvrácené, je daňovému subjektu de facto znemožněno uplatnit žalobní body, které by mohly vyvrátit, popř. zpochybnit závěry rozhodujícího orgánu. Takové rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53). Z odůvodnění nyní napadeného rozhodnutí žalovaného není možno zjistit, proč žalovaný zastává názor, že na tento případ nedopadají závěry uvedené v rozsudku NSS, citovaném v žalobcově podání z 8. 6. 2021 - podle názoru žalovaného jsou pouze „irelevantní“. Vyjádření žalovaného k žalobě nemůže nahrazovat objasnění skutečností a úvahy, které měly být obsahem odůvodnění rozhodnutí.
7. Krajský soud tedy zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), aniž by se mohl věcně vyjádřit k žalobcově argumentaci (jak učinil v rozsudcích ze dne 30. 5. 2022 č. j. 22 Af 41/2021-18 a č. j. 22 Af 42/2021-18).
8. V řízení byl procesně úspěšný žalobce, v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. má právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení představují zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, dále odměna ze zastoupení advokátkou podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 3 100 Kč za 2 úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby) a 2x režijní paušál po 300 Kč. Dále

Shodu s prvopisem potvrzuje

[Zadejte text.]

DPH z těchto částek s výjimkou zaplaceného soudního poplatku (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Soud proto žalovaného k jejich zaplacení zavázal, a to k rukám zástupkyně žalobce podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 64 s. ř. s. Délku lhůty krajský soud prodloužil oproti obecné lhůtě stanovené v § 160 odst. 1 o. s. ř. na 30 dnů od právní moci rozsudku, protože rozsudky správních soudů nabývají právní moci již okamžikem doručení (§ 54 odst. 5 s. ř. s.) a obecná 3 denní lhůta se jeví krajskému soudu v takovém případě nepřiměřeně krátká.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může se oprávněný domáhat nařízení výkonu rozhodnutí.

Ostrava 30. května 2022

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu